



Szombatfal(v)án lakik. Vagy Bethlenfal(v)án. Vagy Kadicsfal(v)án. Vagy mindenképpen a város peremén, semmiképp sem a betonozott részeken. De nem ezért olyan, amilyen. Csak úgy.

Ha nagyon erőltetnénk valamit, akkor azt mondhatnánk, hogy a napköziben a szalonna vagy a gumicsizma volt a jele, de ez így nem igaz. Ugyanis nem járt napközibe. Iskolába is nagyon keveset, hiszen nincs meg még a nyolc osztály se.

Pakulárnak szánta annakidején az apja

Az is csak szinte lett, aztán mégse. Állatokkal van körülvéve, elméletileg azokból él. Azok meg alig. Egyszer a kutyája megevett három tyúkot az udvaron, dühében a vasvillát keresztülverte szerencsétlen állaton, ott vérzett el. Ettől ugyan még nem támadt fel a három tyúk, de igazságot így kell tenni. Nem azért etette s nevelte a Borzost, hogy belelakmározzon a tyúkketrecbe.



...kivisz egy szekér ganyét a mezőre,

s egyáltalán nem zavarja, hogy a rakomány fele leszotyog a szekérről. Oda ahol aznap már felmosták az utat. Mit neki. Tavasszal a legelőt gyűjtja fel, ősszel az összegereblyézett szemetet égeti el. Megtelik a fél utca füsttel. Egyszer kihívták a „milíciát” miatta, de ő ebédidőben már a kocsmában volt, nem találták odahaza.

„Móbilja” is van pár éve. A billentyűzetbe beleragadt a kosz, kétszer elhagyta, egyszer a ló is „réjalápett”. Az a ló, ami egyszer nem húzott, s erre úgy megverte ostorral és bottal, hogy összefutott az utca. „Én etettelek, te! Én neveltelek, te!” – üvöltötte képéből kikelve, pálinkától bűzösen, vérben forgó szemekkel, habzó szájjal.

Otthon ebédel, vagy a fűben: szalonnát, hagymát - ezt reggelre is. Gátlástalanul elfingja magát a kocsmában, ahová délután képes úgy beülni, hogy csak éjfélkor veti haza a záróra. Tévé nem néz, csak néha, s arra szavaz, aki ingyérmiccsot ad neki a kampányban.

Hívták egyszer „Magyarbadógozni”

Egy hetet bírt ki, haza kellett küldjék busszal, ott se lehetett bírni vele. A bodegában (aminek a falát rendszeresen lepisili) másfél évnyi bakasága hőstetteit meséli estéről estére („Úgy megeresztettem a szerdzsentmázsórt a dormitorba, hogy két hét áresztet kaptam mijánna!"). A százszor ismételt meséit mindenki halálra unja már, mert már több százszor elmondta. A gumicsizmához szövethadrágot, szakadt norvégmintás pulóvert hord, fején baseball-sapka *New York* vagy *Chicago Bulls* felirattal.

„Bogyán" – dörgölte halkan a képébe egyszer a pult mellett egy fiatal, széles mellkasú csávó, miután folyamatosan megjegyzéseket tett annak barátnőjére. Erre megdühödött, nekirontott, de rossz ajtón kopogtatott, mert a srác birkózó volt korábban, s úgy repítette ki a kocsmajtón, hogy

estében elsodorta a moslékosvedret

az aragázzsekér mellől. Hát így esett. Törölgette ott a vért a képéről, de senki sem sajnálta (vajon miért..?). „Ne arcszkodj itt nekem, köcsög, mert következőkor letépem a fejedet!" – hallotta még, aztán indult volna vissza, de kapott még egyet, olyat, amitől két másodperc alatt elszundított a sánc mellett. Nem volt ideje elővenni a bicskát.

Mert hord magánál azt is. Attól több, erősebb, jobb. A bricski, amivel „minnyáesszeváglak, te!" Ellentmondást nem tűr, csak akkor hunyászkodik meg, ha emberére akad. Szerencsére akad. Egyszer ellopott egy fél szekér fát egy faluból, utána jöttek rendőrrel. Hágýászkodott, de aztán befogta a pofáját, mert kapott kettőt olyat, hogy nekiesett a korhadt deszkakerítésnek. Örvendett, hogy megúszta ennyivel.

Ezekkel a sztorikkal nem szokott este villogni a bodegában, ahol a legolcsóbb vodkákat vedeli a legolcsóbb borokkal, s amikor nem bírja, ott taccsolja ki az ajtóban.

Talán nem is lenne vele semmi baj, ha nem lenne egyfolytában a környezete kárára. Ha nem idegesítene mindenkit, ha elférne másoktól. De nem, ő nem. „Haggyanak neki békit" - ismételve, ő viszont olyan, mint a szú. Mert ő a köcsög udvarhelyi bogyán, aki feszt kötekedik

valakivel. Ha más nem akad, akkor az ajtófélfával.